

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/391/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115225380
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115225380.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym, v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., so sídlom Strawinskyalaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, reg. č.: 56 007 043, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Goliašová Gabriela s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: D. T., N.. XX.XX.XXXX, C. A. S. XXXX/XX, XXX XX Ž., Š. Y. B., o zaplatenie 2.719,99 eur s prisl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.174,07 eur spolu s vyčíslenými úrokmi z omeškania v sume 77,42 eur a úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.174,07 eur od 12.08.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Určuje, že zmluvná podmienka, obsiahnutá v ust. Hlavy 18 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. - hotovostný úver, platných od 01.03.2012 ITH112, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 ako Spoločnosťou a žalovaným ako klientom, dňa 20.08.2012, v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- eur v prípade prvej upomienky a 12,- eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. V prípade, že ide o zaslanie prvej upomienky za dobu trvania zmluvy, nebude poplatok za upomienku účtovaný. Bez ohľadu na počet zaslaných upomienok, bude klientovi poplatok za upomienku účtovaný maximálne dvakrát za kalendárny mesiac, a to vždy len za upomienku zaslanú v listinnej podobe. Po zosplatnení úveru už nebudú poplatky za upomienku klientovi účtované.“, je n e p l a t n á z dôvodu jej neprijateľnosti.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.08.2015 podanou na Okresnom súde Žilina dňa 19.08.2015 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.719,99 eur spolu s vyčísleným ročným úrokom z omeškania vo výške 179,37 eur a úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 2.719,99 eur od 12.08.2015 do zaplatenia a na náhradu trov konania vo výške 163,- eur titulom náhrady súdneho poplatku za návrh na začatie konania a vo výške 287,04 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že v súlade s ust. § 526 Občianskeho zákonníka boli pohľadávky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 (ďalej len „HCS“) vzniknuté z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.08.2012, na

základe zmluvy zo dňa 30.09.2014 postúpené na neho. Jeho právny predchodca tak uzavrel ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 20.08.2012 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2.600,- eur zo strany jeho právneho predchodcu odporcovi. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 78,72 eur splatných podľa ÚZ. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je to uvedené v priloženom Výpise čerpania, splátok a úhrad, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚZP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bol žalovaný vyzvaný listom zo dňa 30.09.2014 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Zmluvné pokuty a upomienky boli žalovanému vyúčtované v zmysle Hlavy 18 ÚZP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou ÚZ. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si v návrhu uplatňuje vo výške 8,05 % ročne, bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 17.10.2014 (15. deň odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru) + 8 percentuálnych bodov. Úrok z omeškania bol stanovený vo výške 179,37 eur z čiastky 2.719,99 eur od 17.10.2014 do 11.08.2015. Napokon žalobca uviedol, ako to vyplýva aj zo splátkového kalendára, že eviduje voči žalovanému dlh vo výške 2.719,99 eur v členení: 84,20 eur istina, 296,80 eur úrok, 2.252,09 eur zosplatená istina, 32,40 eur poistenie Bill protection, 5,- eur upomienka I., 48,- eur upomienka II., 1,50 eur poplatok za možnosť zmeny splátky.

3. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám, ktoré mu boli riadne doručené, aj napriek výzve súdu písomne nevyjadril.

4. Súd vec po prvý krát prejednal, vo veci vykonal dokazovanie a rozhodol na pojednávaní dňa 12.01.2016 v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu. Na pojednávaní tak bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

5. Súd rozsudok zo dňa 12.01.2016 (č. k. 6C/391/2015-60) odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu HCS a žalovaným vznikol právny vzťah na základe uzavretej zmluvy zo dňa 20.08.2012 v zmysle príslušných ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a rovnako v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je zvláštnym zmluvným typom, spotrebiteľský úver môže byť dohodnutý v podobe rôznych typov zmlúv, súd dospel k záveru, že v danom prípade HCS so žalovaným uzavreli zmluvu o úvere podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, ktorou sa zaviazala HCS poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky do sumy 2.600,- eur a žalovaný sa zaviazal tieto vrátiť HCS a zaplatiť úroky. Súd ďalej vychádzal z toho, že HCS svoju povinnosť podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka splnila poskytnutím peňažnej sumy 2.600,- eur žalovanému prevodom na jeho účet uvedený v ÚZ dňa 21.08.2012 s tým, že žalovaný sa mal zaviazat zaplatiť HCS celkovú čiastku podľa cit. ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. vo výške 6.146,28 eur spolu úhradou za poistenie v celkovej výške 466,20 eur (84 x 5,55 eur), spolu s poplatkom za službu možnosti zmeny výšky a počtu splátok v celkovej výške 25,20 eur (84 x 0,30 eur) a spolu s poplatkom za vedenie účtu v celkovej výške 167,16 eur (84 x 1,99 eur), a to v 84 mesačných splátkach vo výške 78,72 eur (84 x 78,72 eur = 6.612,48 eur = 6.146,28 eur + 466,20 eur). V ďalšom súd poukázal na to, že dotknutá ÚZ neobsahovala náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia ÚZ, t. j. údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“). RPMN bola síce v ÚZ uvedená v rozpätí od 33,0 % do 34,3 %, čo však nezodpovedá zneniu ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže túto je treba uviesť a vypočítať presne na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Neuvedenie správneho údaju o RPMN je tak nutné považovať z hľadiska dôsledkov takejto chyby HCS ako veriteľa, ako by tento údaj nebol v zmluve uvedený vôbec. Súčasne aj keď bola v zmluve explicitne uvedená celková výška každej mesačnej splátky v sume 78,72 eur, ďalej výška úhrady za poistenie v sume 5,55 eur, výška poplatku za možnosť zmeny výšky a počtu splátok vo výške 0,30 eur a výška poplatku za vedenie účtu vo výške 1,99 eur, ktoré boli súčasťou každej splátky a napokon aj celková čiastka splatná spotrebiteľom (t. j. celková čiastka, ktorú musel spotrebiteľ zaplatiť) v sume 6.146,28 eur (ktorá sa rovnala súčtu všetkých 84-och splátok bez poistenia), nikde však nebola uvedená výška splátok istiny a úroku, t. j. časť každej mesačnej splátky v celkovej výške 78,72 eur, ktorá mala zodpovedať sume započítanej na splatenie istiny a na splatenie úroku. Keďže bol nepochybne žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.600,- eur, je však v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ táto aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, ale rovnako v zmysle uvedeného ustanovenia sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (t. j.

bez poplatkov za možnosť zmeny výšky a počtu splátok a za vedenie účtu, ktoré nepochybne súvisia s poskytovaním a splácaním úveru). Z uvedeného dôvodu tak povinnosťou žalovaného bolo HCS vrátiť len poskytnutú peňažnú sumu 2.600,- eur spolu s úhradou za poistenie v celkovej výške 197,40 eur (mesačne vo výške 2,35 eur ako 7,58 % zo sumy 30,9524 eur, t. j. 1/84 zo sumy 2.600,- eur, ktorá suma 30,9524 eur by mala po deklarovaní bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru zodpovedať výške mesačnej splátky úveru bez poistenia), t. j. celkovo zaplatiť žalobcovi 84 mesačných splátok vo výške 33,3024 eur (30,9524 eur + 2,35 eur) so splatnosťou prvej splátky dňa 21.09.2012 a poslednej 84. splátky dňa 15.08.2019 a pri splatnosti 2. až 83. splátky 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Preto súd už bez ďalšieho s odkazom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru žalobu v časti o zaplatenie sumy 296,80 eur ako zmluvných úrokov spolu s uplatnenými úrokmi z omeškania v kapitalizovanej sume 19,57 eur a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 296,80 eur od 12.08.2015 do zaplatenia, ako aj o zaplatenie sumy 1,50 eur ako poplatku za možnosť zmeny splátky s uplatnenými úrokmi z omeškania v kapitalizovanej sume 0,10 eur a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1,50 eur od 12.08.2015 do zaplatenia, zamietol, keďže na žalobcu nemohla byť postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou s HCS neexistentná pohľadávka. V ďalšom súd s poukazom na to, že žalovaný ku dňu 20.02.2014 nesporne zaplatil celkovo sumu 1.562,28 eur, pričom ku dňu zosplatenia úveru zo strany HCS mal v zmysle vyššie uvedeného a s prihliadnutím na predpísané splátky uhradiť HCS len sumu 382,20 eur (33,3024 eur x 25 splátok = 832,56 eur), dospel k záveru, že ku dňu zosplatenia žalovaný nebol v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku z ÚZ a HCS tak nemohlo vzniknúť podľa ust. Hlavy 7 § 3 ÚZP právo požiadať žalovaného o okamžité splatenie celého úveru. Ak tak HCS výzvou zo dňa 30.09.2014 urobila, tento jej právny úkon je v rozpore so znením ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 30.03.2014 a teda z dôvodu tohto rozporu so zákonom podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Žalovaný mal tak povinnosť aj naďalej splácať poskytnutý úver v splátkach. Keďže však zjavne HCS už po dni splatnosti 25. splátky, t. j. po dni 15.09.2014 nepožadovala od žalovaného úhradu za poistenie (celkovo totiž HCS žalovanému účtovala úhradu za poistenie vo výške 136,35 eur, ako to vyplýva z „Výpisu čerpania, splátok a úhrad“, ktorá suma zodpovedá necelým 25 mesačným úhradám na poistenie podľa zmluvy; 5,55 eur x 25 splátok = 138,75 eur), súd pre účely tohto rozhodnutia vychádzal z toho, že žalovaný na žalované nároky, ktoré urobil žalobca predmetom sporu, mal následne počnúc 26. splátkou splatnou dňa 15.10.2014 hradiť mesačne splátky už len v sume 30,9524 eur (t. j. vo výške 1/84 zo sumy úveru 2.600,- eur, t. j. už bez úhrady za poistenie). Preto s poukazom na konštatovanú oprávnenú výšku mesačnej úhrady poistného 2,35 eur, ako aj skutočnosť, že HCS od žalovaného požadovala úhrady na poistenie len do 15.09.2015, súd dospel k záveru, že žalovaný riadne splnil svoj peňažný záväzok zaplatiť HCS 25 splátok poistného v súdom vypočítanej výške 2,35 eur (ako 7,58 % zo sumy 30,9524 eur, t. j. 1/84 zo sumy 2.600,- eur, ktorá suma 30,9524 eur by mala po deklarovaní bezpoplatkovosti a bezúročnosti zodpovedať výške mesačnej splátky úveru bez poistenia), t. j. celkovo sumu 58,75 eur, pričom v ostatnom rozsahu účtovanom mu HCS, t. j. v rozsahu sumy 77,60 eur (136,35 eur - 58,75 eur) mu takáto povinnosť nevznikla, a preto žalobu v časti o zaplatenie dlžného poistného v sume 32,40 eur spolu príslušenstvom tejto pohľadávky, t. j. s kapitalizovanými úrokmi z omeškania v sume 2,14 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 32,40 eur od 12.08.2015 do zaplatenia zamietol, keďže na žalobcu nemohla byť postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou s HCS neexistentná pohľadávka (t. j. pohľadávka na úhradu poistného nad súdom deklarováný rozsah 2,35 eur mesačne). Súčasne súd vychádzajúc z nesporných úhrad žalovaného, ako aj výšky splátok do dňa 15.09.2014, t. j. 33,3024 eur (t. j. vrátane poistného), ako aj ich splatnosti (1. dňa 21.09.2012 a ďalších 15. deň v príslušnom mesiaci) konštatoval, že žalovaný sa do dňa 15.09.2014 nedostal do omeškania s plnením svojich peňažných záväzkov z ÚZ. Pokiaľ tak HCS účtovala žalovanému v dňoch 17.01.2014 a 22.04.2014 poplatok za upomienku I. v sume 5,- eur za každý prípad a v dňoch 13.02.2014, 19.05.2014, 02.06.2014, 05.08.2014 a 03.09.2014 poplatok za upomienku II. v sume 12 za každý prípad, celkovo tak 70,- eur, súd konštatoval, že takýto nárok HCS podľa ust. Hlavy 18 § 1 ÚZP ani vzniknúť nemohol, keďže žalovaný nebol do 15.09.2014 nikdy v omeškaní s plnením svojho záväzku z ÚZ. Pokiaľ HCS aj účtovala odporcovi uvedené poplatky za upomienky I. a II. v celkovej výške 70,- eur, súd poukázal na to, že žalobca súčasne nijakým spôsobom nepreukázal, že žalovanému zmluvne dohodnutým spôsobom - listom (keďže poplatok mohol byť účtovaný len za upomienku zaslanú žalovanému v listinnej podobe) takúto upomienku, na ktorú sa viazal predmetný poplatok, vôbec HCS zaslala, resp., že takúto upomienku vôbec vyhotovila. Súd tak nemal preukázané vôbec naplnenie tejto podmienky pre vznik nároku HCS na zaplatenie takýchto poplatkov. Preto žalobu aj v tejto časti o zaplatenie sumy 53,- eur spolu s príslušenstvom tejto pohľadávky, a to kapitalizovanými úrokmi z omeškania v sume 3,49 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 53,- eur od 12.08.2015 do zaplatenia, súd ako nedôvodnú zamietol, keďže aj v tomto prípade

žalobca nemohol postúpením na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej s HCS nadobudnúť neexistujúcu pohľadávku. Súd napokon konštatoval, pri zohľadnení jednotlivých úhrad žalovaného, že žalovaný sa ku dňu rozhodnutia súdu vo veci, t. j. ku dňu 12.01.2016 ako dňu vyhlásenia rozsudku, nedostal do omeškania s plnením svojich peňažných záväzkov voči HCS, resp. voči žalobcovi po postúpení pohľadávok HCS z ÚZ, a to vzhľadom k tomu, že ku dňu 12.01.2016 bol povinný HCS, resp. žalobcovi po postúpení pohľadávok HCS z ÚZ zaplatiť celkovo sumu 1.296,8460 eur [t. j. 25 splátok v súdom vyššie deklarovanej výške 33,3024 eur vrátane poistenia a 15 splátok v súdom deklarovanej výške 30,9524 eur už bez poistenia = (25 x 33,3024 eur) + (15 x 30,9524 eur) = 832,56 eur + 464,286 eur = 1.296,846 eur], ktorá zodpovedá splátkam, ku ktorých splatnosti došlo do dňa rozhodnutia súdu (t. j. splátkam č. 1 až 40 splatným v období od 21.09.2012 do 15.12.2015), pričom žalovaný uhradil sumu (o 265,434 eur) vyššiu, a to 1.562,28 eur. Pokiaľ sa týka úhrady ďalších splátok, a to 41. až 84. splátky (t. j. v rozsahu sumy 1.361,9056 eur = 44 splátok v súdom deklarovanej výške 30,9524 eur), do dňa rozhodnutia súdu k ich splatnosti nedošlo. Súd tak uzavrel, že ku dňu jeho rozhodnutia žalovaný nebol v omeškaní (§ 365 Obchodného zákonníka) s úhradou žiadnych žalobcom uplatňovaných peňažných záväzkov z predmetnej ÚZ. Pokiaľ aj žalovaný doposiaľ nesplnil svoj peňažný záväzok z predmetnej ÚZ v plnom rozsahu (teda veriteľovi nevrátil doposiaľ celú poskytnutú sumu 2.600,- eur), bolo potrebné konštatovať, že k splatnosti peňažného záväzku žalovaného v tomto nesplatenom rozsahu ku dňu rozhodnutia nedošlo, a preto pokiaľ sa aj žalobca domáhal voči žalovanému plnenia jeho peňažného záväzku aj v tomto rozsahu, jeho žaloba bola v tejto časti nedôvodná. Vzhľadom k neexistencii splatnej a súčasne neuhradenej pohľadávky žalobcu z ÚZ v čase rozhodovania súdu, súd návrh žalobcu zamietol aj v ostávajúcej časti o zaplatenie sumy 2.336,29 eur (ako úverovej istiny) spolu príslušenstvom tejto pohľadávky, t. j. s kapitalizovanými úrokmi z omeškania v sume 154,06 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.336,29 eur od 12.08.2015 do zaplatenia. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na plný úspech žalovaného v spore a na skutočnosť, že žalovaný si návrhom právo na náhradu trov konania neuplatnil, podľa cit. ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca podaním zo dňa 07.03.2016, v ktorom vyjadril svoj nesúhlas so závermi a úvahami súdu prvej inštancie. Je nepochopiteľné, ako mohol dňa 30.09.2014 vedieť o tom, že dňa 12.01.2016 vyhlási súd úver za bezúročný a bez poplatkov a ako mohol vzhľadom na túto skutočnosť posudzovať omeškanie žalovaného so splácaním mesačných splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch, ani O.s.p. v žiadnom ustanovení neupravuje taký postup, v zmysle ktorého je úlohou súdu, v prípade vyhlásenia úveru za bezúročný a bez poplatkov prepracovať splátkový kalendár a spätne podľa neho posudzovať postup žalobcu. V čase rozhodovania súdu bola žalovaná bez akýchkoľvek pochybností v omeškaní so splatením dlhu. Žalobca tak navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a priznal mu uplatnený nárok alebo, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Aj žalovaná podala podaním zo dňa 04.03.2016 proti rozsudku odvolanie, avšak napriek výzve súdu (uznesením č. k. 6C/391/2015-78 zo dňa 10.03.2016 podľa ust. § 43 O.s.p.) na jeho doplnenie, náležitosti odvolania nedoplnila.

8. O odvolaniach oboch strán sporu rozhodol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č. k. 9Co/214/2016-91 zo dňa 30.06.2016 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec súdu prvej inštancie vrátil na ďalšie konanie. Súčasne týmto uznesením odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol. Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. [§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.] Ďalej odvolací súd uviedol, že v danom prípade súd prvej inštancie dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pričom túto skutočnosť aplikoval už na samotné splátky úveru, t. j. z dohodnutej splátky vo výške 78,72 eur mal za to, že jej výška mala byť 33,3024 eur. Následne na základe takto určených splátok mal ďalej za to, že žalovaná nemohla byť v čase zosplatenia úveru v omeškaní, a preto aj výzva na okamžité splatenie celého úveru je v rozpore so zákonom. Odvolací súd mal však za to, že aj keď súd prvej inštancie správne dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, jeho ďalší postup už nebol správny. Súd nemôže spätne meniť a prispôbovať výšku dohodnutej splátky, nakoľko mu to neumožňuje žiaden právny predpis (navyše takýto postup nemusí byť vždy ani v prospech spotrebiteľa - žalovaného, na ktorého treba v danom prípade takisto prihliadať). Následne potom nebol správny ani postup súdu prvej inštancie, keď dospel k záveru, že zosplatenie úveru je neplatné, nakoľko v čase zosplatenia žalovaný zaplatil viac, ako mal a teda nebol v omeškaní. Súd prvej inštancie mal v danom prípade akceptovať výšku splátky, na ktorej sa dohodli účastníci ÚZ a keďže žalovaný neplnil svoj dlh v dohodnutých splátkach, právny predchodca žalobcu mohol (v zmysle ust. Hlavy 7 § 3 ÚZP) celý úver zosplatiť. Takéto zosplatenie nebolo možné vyhodnotiť ako neplatný

právny úkon pre rozpor so zákonom (v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd tak súdu prvej inštancie v ďalšom konaní uložil postupovať v zmysle uvedeného právneho názoru a opätovne posúdiť nárok žalobcu. Pokiaľ išlo o odvolanie žalovaného, toto nebolo doplnené, hoci súd prvej inštancie žalovaného vyzval na doplnenie odvolania a poučil ho o následkoch nedoplnenia odvolania. Nakoľko žalovaný odvolanie v lehote nedoplnil (nedoplnil ho vôbec), musel odvolací súd toto odvolanie ako neúplné odmietnuť.

9. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) po rozhodnutí odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a vec opätovne rozhodol na pojednávaní dňa 18.11.2016, na ktorom v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu (keďže strany sporu, ako aj právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie bez ospravedlnenia neustanovili a o odročenie pojednávania nepožiadali) vyhlásil tento rozsudok.

10. Súd tak opätovne aj pri svojom druhom rozhodnutí v merite veci vychádzal z listinných dôkazov produkovaných žalobcom spolu so žalobou, pričom tak vychádzal z rovnakých (ďalej uvedených) skutkových zistení, ako tomu bolo v prípade prvého rozhodnutia v merite veci.

11. Dňa 20.08.2012 uzavrela HCS ako veriteľ a žalovaný ako klient úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len ako „ÚZ“; dôkaz predložený žalobcom na č. l. 24 spisu), ktorou sa zaviazal HCS poskytnúť žalovanému bezúčelový úver vo výške 2.600,- eur a žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 78,72 eur, a to so splatnosťou prvej splátky po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, pričom ak by nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahoval poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, ďalej so splatnosťou ďalších splátok 15. dňa v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka, s lehotou splatnosti úveru 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Úver bol ďalej poskytnutý pri uvedenej ročnej úrokovej sadzbe 27,92 %, RPMN od 33,0 % do 34,3 % (pričom žalovaný mal súhlasiť s tým, že presnú výšku RPMN mu oznámi HCS po poskytnutí úveru, pričom táto závisí na dni poskytnutia úveru), priemernej hodnote RPMN 19,08 % a celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom vo výške 6.146,28 eur. Žalovaný zároveň svojim podpisom súhlasil s tým, aby bol poisťníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu za úhradu poisťného za poistenie Premium 5,55 eur (7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia), ktoré malo byť súčasťou splátky úveru vo výške 78,72 eur. Zároveň sa žalovaný zaviazal hradiť poplatok za vedenie účtu (zahrnutý v splátke) vo výške 1,99 eur mesačne a poplatok za službu možnosti zmeny výšky a počtu splátok (zahrnutý v splátke) vo výške 0,30 eur mesačne. Žalovaný svojim podpisom na zmluve prehlásil, že sa oboznámil s obsahom poisťnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi HCS ako poisťníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ a. s. ako poisťiteľom vrátane znení Zvláštnych poisťných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poisťnej zmluvy. Ďalej žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že bol oboznámený s Úverovými zmluvnými podmienkami HCS s kódom ITH112 (ďalej len „ÚZP“ dôkaz predložený žalobcom na č. l. 25 spisu), ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

12. Podľa ust. Hlavy 5 § 1 ÚZP je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v ÚZ. Klient je povinný hradiť spoločnosti (HCS) pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v ÚZ. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky, ak z údajov v ÚZ nevyplýva inak.

13. Podľa ust. Hlavy 5 § 7 ÚZP zmluvné strany sa dohodli, že úhrady klienta budú započítané na úhradu záväzkov odporcu podľa termínov ich platnosti, a to od najstaršieho záväzku. V prípade viacerých záväzkov s rovnakým dátumom splatnosti bude úhrada použitá v tomto poradí: istina, úroky, ďalšie príslušenstvo pohľadávky vrátane sankcií.

14. Podľa ust. Hlavy 5 § 11 ÚZP pokiaľ sa tak klient so spoločnosťou v ÚZ dohodne, je oprávnený po riadnej úhrade prvých 4 splátok podľa ÚZ požiadať o zmenu výšky a počtu splátok úveru, a to aj telefonicky. K akceptácii návrhu klienta dôjde, ak klient riadne a včas plní svoje záväzky voči spoločnosti, spoločnosť nemá pochybnosti o klientovej bonite, dôveryhodnosti a platobnej morálke (napr. v dôsledku informácií získaných z databázy SOLUS alebo NRKI, zo správy pohľadávok, prípadne od tretích osôb), aktuálne nedošlo k zmene dátumu splatnosti splátky/splátok, dohodnutých v ÚZ a klient nevyužíva službu Odložené splátky podľa § 12 tejto hlavy. Výšku a počet splátok je možné zmeniť najviac trikrát po dobu trvania ÚZ a najskôr po posledných 12-tich mesiacoch od predchádzajúcej zmeny a celkový počet splátok, v ktorých má byť úver splatený, nebude vyšší než 99. K akceptácii návrhu klienta môže dôjsť na základe uváženia spoločnosti aj v prípade, že nie sú splnené vyššie uvedené podmienky. Prijatie návrhu potvrdí spoločnosť klientovi zaslaním nového splátkového kalendára. Klient berie na vedomie,

že súčasne so zmenou splátky sa mení výška RPMN. Za možnosť dohodnutia novej výšky a počtu splátok úveru je klient povinný hradiť pravidelný mesačný poplatok, výška ktorého je uvedená na ÚZ. Klient súhlasí s tým, že poplatok je zahrnutý do splátok úveru. Zmluvné strany sa dohodli, že klient je oprávnený kedykoľvek požiadať o zrušenie možnosti zmeny výšky splátky, a to aj telefonicky. V prípade, že klient nebude plniť riadne a včas svoje záväzky voči spoločnosti, je spoločnosť oprávnená od dohody o možnosti zmeny výšky a počtu splátok odstúpiť.

15. Podľa ust. Hlavy 7 § 1 ÚZP ÚZ je uzatvorená na dobu trvania záväzkov z nej plynúcich.

16. Podľa ust. Hlavy 7 § 3 písm. a) ÚZP klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že a) sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

17. Podľa ust. Hlavy 18 § 1 ÚZP v prípade omeškania klienta s úhradou splátky je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient bol povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- eur v prípade prvej upomienky a 12,- eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. V prípade, že ide o zaslanie úplne prvej upomienky za dobu trvania zmluvy, nebude poplatok za upomienku účtovaný. Bez ohľadu na počet zaslaných upomienok, bude klientovi poplatok za upomienku účtovaný maximálne dvakrát za kalendárny mesiac, a to vždy len za upomienku zaslanú v listinnej podobe. Po zosplatnení úveru už nebudú poplatky za upomienku klientovi účtované.

18. Zo svojej činnosti (napr. z konania vedeného pod spis. zn. 6C/268/2014) má súd vedomosť, že podľa zápisu v obchodnom registri Okresného súdu Trnava oddiel: Sa, vložka č. 10130/T má HCS zapísaný v obchodnom registri medzi iným aj predmet činnosti: poskytovanie úverov a pôžičiek a spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom (tento mala zapísaný v čase uzavretia vyššie uvedenej zmluvy).

19. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 30.09.2014 (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 34 spisu) vyzývala HCS žalovaného v dôsledku jeho omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX k splateniu celého úveru, čerpaného na základe tejto zmluvy, t. j. na zaplatenie sumy 2.719,99 eur najneskôr do 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Podľa str. 1 a 25 hromadného poštového podacieho hárku č. Z. (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 35 spisu) HCS podala dňa 02.10.2014 výzvu na odoslanie poštovému doručovateľovi s uvedením adresy žalovaného na doručovanie Hlinská 2581/15, Žilina.

20. Podľa listiny označenej žalobcom ako „Výpis čerpania, splátok a úhrad“ (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 37 spisu) bol úver vo výške 2.600,- eur čerpaný dňa 21.08.2012. Žalovanému bolo predpísaných do zosplatnenia na úhradu 9 splátok vo výške 78,72 eur, následne 16 splátok vo výške 76,58 eur so splatnosťou prvej splátky 24.09.2013 a nasledujúcich splátok do 15. dňa v nasledujúcich kalendárnych mesiacoch až do 15.09.2014. Žalovaný vykonal nasledovné úhrady: dňa 20.09.2012 v sume 78,72 eur, dňa 08.10.2012 v sume 78,72 eur, dňa 07.11.2012 v sume 78,72 eur, dňa 10.12.2012 v sume 78,72 eur, dňa 08.01.2013 v sume 78,72 eur, dňa 08.02.2013 v sume 78,72 eur, dňa 11.03.2013 v sume 78,72 eur, dňa 10.04.2013 v sume 78,72 eur, dňa 07.05.2013 v sume 78,72 eur, dňa 07.06.2013 v sume 78,72 eur, dňa 09.07.2013 v sume 78,72 eur, dňa 12.08.2013 v sume 78,72 eur, dňa 10.09.2013 v sume 78,72 eur, dňa 10.10.2013 v sume 78,72 eur, dňa 13.11.2013 v sume 78,72 eur, dňa 13.01.2014 v sume 78,72 eur, dňa 14.02.2014 v sume 157,44 eur a dňa 20.02.2014 v sume 145,32 eur, t. j. celkovo uhradil sumu 1.562,28 eur. Žalovanému boli súčasne účtované: poplatky za upomienku I. v celkovej výške 10,- eur (v sume 5,- eur v dňoch: 17.01.2014 a 22.04.2014), poplatky za upomienku II. v celkovej sume 60,- eur (v sume 12,- eur v dňoch: 13.02.2014, 19.05.2014, 02.06.2014, 05.08.2014 a 03.09.2014). Súčasne boli v listine vyčíslené: dlh na istine vo výške 84,20 eur (predpis 347,91 eur - úhrady započítané na istinu 263,71 eur), dlh na úroku vo výške 296,80 eur (predpis 1.450,51 eur - úhrady započítané na úrok 1.153,71 eur), dlh na zosplatnenej istine vo výške 2.252,09 eur (predpis 2.252,09 eur z tohto nič neuhradené), dlh na poplatku za upomienku I. vo výške 5,- eur (predpis 10,- eur - úhrady započítané na poplatky za upomienku I. 5,- eur), dlh na poplatku za upomienku II. vo výške 48,- eur (predpis 60,- eur - úhrady započítané na poplatky za upomienku II. 12,- eur), dlh na poplatku za vedenie účtu 0,- eur (predpis 17,91 eur - úhrady započítané na poplatok za vedenie účtu 17,91 eur, dlh na poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 1,50 eur (predpis 7,50 eur - úhrady započítané na poplatky za možnosť zmeny splátky 6,- eur), dlh na poistení Bill protection vo výške 32,40 eur (predpis 136,35 eur - úhrady započítané na úhradu poistného 103,95 eur), dlh na kapitalizovaných úrokoch z omeškania vo výške 179,37 eur (5,55 eur ako úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 84,20 eur od 17.10.2014 do 11.08.2015 + 3,16 eur ako úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 48,- eur od 17.10.2014 do 11.08.2015 + 19,57 eur ako úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 296,80 eur od 17.10.2014 do 11.08.2015 + 148,51 eur ako úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.252,09 eur od 17.10.2014 do 11.08.2015 + 2,14 eur ako úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 32,40 eur od 17.10.2014 do 11.08.2015 + 0,10 eur ako úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1,50

eur od 17.10.2014 do 11.08.2015 + 0,33 eur ako úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 5,- eur od 17.10.2014 do 11.08.2015), t. j. spolu dlh vo výške 2.899,36 eur.

21. Právny zástupca žalobcu (aj ako splnomocnený zástupca HCS podľa predloženej plnej moci zo dňa 31.05.2014 na č. I. 18 spisu) listom zo dňa 27.11.2014 (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 20 spisu) oznamoval žalovanému, že pohľadávky HCS vzniknuté z úverovej zmluvy č. 4208080650 zo dňa 20.08.2012 boli postúpené na žalobcu.

22. Keďže nevyšlo v konaní najavo, že by žalovaný uhradil žalobcovi vyššiu sumu, ako vyplýva táto z výpisu čerpania, splátok a úhrad, t. j. sumu 1.562,28 eur, súd vychádzal z toho, že žalovaný doposiaľ na predmetný úverový prípad vykonal úhrady v celkovej výške 1.562,28 eur.

23. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinnom od 11.06.2010 do 31.05.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov].

26. Podľa ust. § 2 písm. b), d), g), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 22.12.2015, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28. Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011 do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu

osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

29. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.12.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

30. Podľa ust. § 41 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

31. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

32. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
34. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.
35. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.
36. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.
37. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.
38. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2011, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.
39. Podľa ust. § 53 ods. 10 OZ v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2011 do 31.05.2014, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.
40. Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.
41. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
42. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.
43. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.
44. Podľa ust. § 526 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.
45. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.
46. Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).
47. Podľa ust. § 324 ods. 1 ObZ, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.
48. Podľa ust. § 365 ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.
49. Podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 454/2008 Z. z. účinnom od 15.01.2009 do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej

zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

50. Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

51. Podľa ust. § 768k ods. 2 ObZ, práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013.

52. Podľa ust. § 768k ods. 3 ObZ, ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

53. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

54. Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

55. Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

56. Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

57. Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

58. Podľa ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, na ktorej je závislá.

59. Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

60. Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

61. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

62. Z hľadiska opätovného právneho posúdenia veci tak súd opätovne vychádzal zo svojich záverov vyslovených v rozsudku zo dňa 12.01.2016, ktoré považoval aj odvolací súd za správne, že v danom prípade medzi HCS a žalovaným uzavretú ÚZ je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa cit. ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. a súčasne za zmluvu o úvere podľa cit. ust. § 497 ObZ (ako zmluvný typ). Vzhľadom k zneniu cit. ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení účinnom ku dňu uzavretia ÚZ bolo potrebné súčasne posúdiť ÚZ ako absolútny obchod, čo znamená, že záväzkovo-právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa vždy spravuje ObZ bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov (podnikateľ alebo iná osoba). Rovnako súd zotrváva na závere, že v danom prípade bolo potrebné považovať podľa cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (teda bez poplatkov za vedenie účtu vo výške 1,99 eur mesačne a bez poplatkov za možnosť zmeny výšky a počtu splátok vo výške 0,30

eur mesačne, ktoré nepochybne súvisia s poskytovaním a splácaním úveru). Z uvedeného dôvodu s prihliadnutím na vyslovený právny názor odvolacieho súdu (ktorým je súd viazaný podľa cit. ust. § 391 ods. 2 CSP) tak povinnosťou žalovaného bolo HCS vrátiť len poskytnutú peňažnú sumu 2.600,- eur spolu s úhradou za poistenie mesačne v sume 5,55 eur, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 78,72 eur (vrátane úhrady za poistné) až do úplného splatenia sumy 2.600,- eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 21.09.2012 a ďalších splátok do 15. dňa príslušného nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Preto súd už bez ďalšieho s odkazom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru opätovne žalobu v časti o zaplatenie sumy 296,80 eur ako zmluvných úrokov spolu s uplatnenými úrokmi z omeškania v kapitalizovanej sume 19,57 eur a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 296,80 eur od 12.08.2015 do zaplatenia, ako aj o zaplatenie sumy 1,50 eur ako poplatku za možnosť zmeny splátky s uplatnenými úrokmi z omeškania v kapitalizovanej sume 0,10 eur a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1,50 eur od 12.08.2015 do zaplatenia, zamietol, keďže na žalobcu nemohla byť postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou s HCS neexistentná pohľadávka. Súčasne, ak právny predchodca žalobcu HCS (ako to vyplýva z výpisu čerpania, splátok a úhrad na č. I. 37 a 38 spisu) započítal úhrady žalovaného v celkovej sume 1.153,71 eur na plnenie (neexistentného) záväzku žalovaného na zaplatenie úrokov z úverom poskytnutých peňažných prostriedkov, ďalej v celkovej sume 17,91 eur na plnenie (neexistentného) záväzku žalovaného na zaplatenie poplatku za vedenie účtu a napokon v celkovej sume 6,- eur na plnenie (neexistentného) záväzku žalovaného na zaplatenie poplatku za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, súd s poukazom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru tieto úhrady v celkovej sume 1.177,62 eur (1.153,71 eur + 17,91 eur + 6,- eur) započítal na plnenie záväzku žalovaného z ÚZ na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov (úverovej istiny) a zaplatenie úhrad poistného v súlade s ust. Hlavy 5 § 7 ÚZP, ako je to uvedené nižšie v odseku č. 69 odôvodnenia tohto rozsudku.

63. Na tomto mieste súd opätovne zdôrazňuje, že na záväzkovo-právny vzťah medzi HCS a žalovaným založený predmetnou ÚZ sa bez akýchkoľvek pochybností vzťahuje tiež právna úprava spotrebiteľských zmlúv zakotvená v právnom poriadku SR v ust. § 52 a nasl. OZ. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do OZ (ust. § 52 a nasl.) inkorporovaná novelou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

64. Súd tak vedomý si svojej povinnosti sa zaoberal v ďalšom otázkou (ne)prijateľnosti zmluvnej podmienky podľa vyššie uvedeného ust. Hlavy 18 § 1 ÚZP, na základe ktorej požadoval HCS od žalovaného zaplatenie poplatkov za upomienky I. a II. v súhrnnej výške 70,- eur (z uvedenej sumy sa žalobca domáhal zaplatenia už len sumy 53,- eur).

65. V kontexte uvedeného sa súd považuje za potrebné vyjadriť k otázke individuálneho dojednaní predmetnej zmluvnej podmienky podľa ust. Hlavy 18 § 1 ÚZP ako neoddeliteľnej súčasť ÚZ uzavretej medzi HCS ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiarknutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy zakotvenej v cit. ust. § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Žalobca však

takýto spôsob kontraktácie oboch dotknutých zmluvných podmienok nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno v kontexte s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak).

66. (Ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky treba v ďalšom hodnotiť v zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy platného cit. ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie zásadne transponuje cit. ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Z tohto výkladového pravidla vyplýva, že hodnotenie prijateľnosti zmluvnej podmienky sa vykonáva pri zohľadňovaní okolností, ktoré existovali v čase dojednania takejto zmluvnej podmienky, nie podľa okolností, ktoré boli v čase, kedy došlo k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. v čase po uzavretí zmluvy. Už v čase dojednania zmluvnej podmienky musí táto prejsť testom prijateľnosti, ktorý spočíva v tom, že táto zmluvná podmienka sa javí ako prijateľná, a to bez ohľadu na konkrétne skutkové okolnosti, ktoré môžu nastať v rámci doby trvania zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a na základe ktorých nastania následne dôjde k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, resp. sa javí prijateľná, ak sa zoberú do úvahy všetky možné skutkové okolnosti (možnosti), na základe ktorých nastania následne dôjde k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky. Ak teda súd hodnotí prijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej kontraktácie, nemôže mať následné spávanie sa (plnenie alebo neplnenie si povinností a jeho rozsah) účastníkov akýkoľvek vplyv na (ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky a tým v konečnom dôsledku jej platnosť. Uvedený záver podporuje aj to, že neplatnosť zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 OZ je absolútnou neplatnosťou. Absolútna neplatnosť právneho úkonu totiž nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadá sa naň, ako keby nebol urobený. Táto neplatnosť nemôže byť ani zhojená dodatočným schválením a nemôže sa ani konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo 208/2010 zo dňa 30.07.2012)

67. Ak teda ide o dotknutú zmluvnú podmienku kreujúcu vznik práva HCS na poplatok za upomienku I. vo výške 5,- eur, resp. za upomienku II. vo výške 12,- eur, nemožno podľa názoru súdu bez najmenších pochybností chápať nárok HCS na zaplatenie poplatku za upomienku z hľadiska jeho ekonomickej kauzy, za nárok na poplatok za službu poskytnutú HCS spotrebiteľovi (žalovanému), t. j. ako cenu určitého spotrebiteľom (žalovaným) vymieneného plnenia. Je zrejmé, že žalovaný nežiadal HCS o zaslanie upomienky a rovnako je možné vyvodiť nepochybný záver o tom, že upomienka neslúžila ani záujmom žalovaného. Zo samotného znenia dotknutého ust. Hlavy 18 § 1 ÚZP explicitne nevyplýva ekonomická kauzalita tohto nároku HCS. Možno len predpokladať, resp. na prvý pohľad sa javí, že tento poplatok by mal asi pokrývať bližšie neurčité náklady HCS spojené s týmto samotným úkonom - spísaním a odoslaním upomienky (ako napr. poštovné). V takomto prípade by išlo o akúsi paušalizáciu takýchto nákladov. Súd však má za to, a to aj s prihliadnutím na skutkové okolnosti prejednávanej veci, kedy HCS vyúčtoval titulom poplatkov za upomienky celkovo žalovanému na úhradu sumu 70,- eur (2 x za upomienku I. v celkovej výške 10,- eur a 5 x za upomienku II. v celkovej sume 60,- eur; vyplýva to zo žalobcom predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad), že HCS ako dodávateľ sa uvedenou formou snaží dosahovať len ďalší zisk bez poskytnutia jednak spotrebiteľom požadovaného (spotrebiteľ logicky nepožaduje, aby ho dodávateľ opakovane upomínal za cenu 5,- eur, resp. 12,- eur, keďže si musí byť sám vedomý svojej zmluvnej povinnosti uhrádzať splátky úveru riadne a včas, ktorá povinnosť mu vyplýva bez akýchkoľvek rozumných pochybností priamo z úverovej zmluvy - výška splátky, splatnosť splátky, spôsob úhrady) a jednak adekvátneho plnenia, čo bezpochybné možno považovať za neprijateľné - spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Keďže v danom prípade súd vychádzal z právnej domnienky, že predmetná zmluvná podmienka podľa cit. Hlavy 18 § 1 ÚZP nebola individuálne dojednaná, súd dospel k záveru o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 1 OZ a z toho vyplývajúcej neplatnosti tejto zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 OZ. Konštatovaná neplatnosť tohto dojednania však v zmysle cit. ust. § 41 OZ nespôsobuje neplatnosť zvyšnej časti dotknutej úverovej zmluvy.

68. Vzhľadom k tomu, že považoval zmluvný základ pre vznik žalobcom ako právnym nástupcom HCS (titulom postúpenia pohľadávky - § 524 ods. 1 OZ) uplatneného nároku na zaplatenie sumy 53,- eur za neplatný, ako aj k tomu, že žalobca v konaní nijako nepreukázal zaslanie ktorejkoľvek z upomienok v listinnej podobe (keďže podľa ust. Hlavy 18 § 1 predposledná veta ÚZP mohol HCS účtovať poplatok za upomienku len v prípade, že bola klientovi zaslaná v listinnej podobe), súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 53,- eur ako poplatku za upomienku I. a II. spolu s uplatnenými úrokmi z omeškania v kapitalizovanej sume 3,49 eur a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 53,- eur od 12.08.2015 do zaplatenia potom bez ďalšieho zamietol. Ak právny predchodca žalobcu HCS (ako to vyplýva z výpisu čerpania, splátok a úhrad na č. I. 37 a 38 spisu) započítal úhrady žalovaného v celkovej sume 17,- eur na plnenie

(neexistentného) záväzku žalovaného na zaplatenie poplatkov za upomienky I. a II., súd s poukazom na konštatovanú neplatnosť zmluvnej podmienky podľa ust. Hlavy 18 § 1 ÚZP tieto úhrady v celkovej sume 17,- eur započítal na plnenie záväzku žalovaného z ÚZ na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov (úverovej istiny) a na zaplatenie úhrad poisťného v súlade s ust. Hlavy 5 § 7 ÚZP, ako je to uvedené nižšie v odseku č. 69 odôvodnenia tohto rozsudku. Súd napokon uviedol túto podmienku vo výroku tohto rozsudku (§ 298 ods. 2 CSP).

69. Žalovaný, ako už bolo vyššie uvedené, ku dňu 20.02.2014 nesporne zaplatil celkovo sumu 1.562,28 eur zodpovedajúcu 19 splátkam splatným v období od 21.09.2012 do 15.03.2014 a časti 20. splátky čo do sumy 66,60 eur splatnej dňa 15.04.2014 [(19 x 78,72 eur) + 66,60 eur = 1.562,28 eur], pričom tak možno konštatovať, že ku dňu zosplatnenia úveru zo strany HCS, t. j. ku dňu 30.09.2014 bol žalovaný v omeškaní so zaplatením časti 20. splátky čo do sumy 12,12 eur splatnej dňa 15.04.2014 a so zaplatením 21. splátky splatnej dňa 15.05.2014 až 25. splátky splatnej dňa 15.09.2014. Ku dňu zosplatnenia tak žalovaný bol v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku z ÚZ v rozsahu časti 20. splátky a 21. a 22. splátky, a preto HCS vzniklo podľa ust. Hlavy 7 § 3 ÚZP, ako aj cit. ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 OZ právo požiadať žalovaného o okamžité splatenie celého úveru. Ak tak HCS výzvou zo dňa 30.09.2014 urobila, došlo tým ku okamžitej splatnosti celej úverovej pohľadávky HCS ku dňu 16.10.2014. Ak teda súd v súlade s vyššie uvedenými závermi započítal celkové plnenie žalovaného v sume 1.562,28 eur v zmysle ust. Hlavy 5 § 7 ÚZP na úhradu 19 splátok v období od 21.09.2012 do 15.03.2014 a časti 20. splátky splatnej dňa 15.04.2014 čo do sumy 66,60 eur, možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k plneniu jeho záväzku vrátiť HCS poskytnuté peňažné prostriedky (istinu úveru) v celkovom rozsahu 1.456,83 eur [(73,17 eur ako splátka istiny úveru bez poistenia x 19 splátok) + 66,60 eur ako suma zodpovedajúca časti 20. splátky, ktorú bolo potrebné započítať na úhradu istiny úveru = 1.390,23 eur + 66,60 eur = 1.456,83 eur] a jeho záväzku uhradiť poisťné v celkovom rozsahu 105,45 eur (19 úhrad poisťného x 5,55 eur). Z uvedeného možno uzavrieť, že žalovaný sa dňom 17.10.2014 (deň po zosplatnení úverovej pohľadávky) dostal do omeškania (§ 365 ObZ) s plnením svojich peňažných záväzkov z predmetnej ÚZ, a to s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov (úverovej istiny) v rozsahu sumy 1.143,17 eur (poskytnutá istina úveru 2.600,- eur - suma započítaná na úhradu istiny úveru 1.456,83 eur) a so zaplatením úhrad poisťného v rozsahu sumy 30,90 eur (celkovo predpísané poisťné v sume 136,35 eur, ako to vyplýva zo žalobcom predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad na č. I. 37 a 38 spisu - suma započítaná na úhradu poisťného 105,45 eur). Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením jeho peňažného záväzku vrátiť HCS poskytnuté peňažné prostriedky (istinu úveru) v sume 1.143,17 eur a s plnením jeho peňažného záväzku uhradiť poisťné v sume 30,90 eur, vzniklo podľa cit. ust. § 369 ods. 1 ObZ v spojení s cit. ust. § 517 ods. 2 OZ a cit. ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013 (viď prechodné ust. § 10c s poukazom na to, že záväzkový vzťah medzi HCS a žalovaným vznikol pred 01.02.2013) HCS právo požadovať od žalovaného úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne (keďže, ako má súd zo svojej činnosti vedomosť, ku dňu 17.10.2014 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,05 %; § 186 ods. 1 CSP): zo sumy 1.143,17 eur od 17.10.2014 do zaplatenia a zo sumy 30,90 eur od 17.10.2014 do zaplatenia.

70. Ak teda HCS zmluvou o postúpení pohľadávok ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávku veriteľa z predmetnej úverovej zmluvy s príslušenstvom a právami s ňou spojenými (§ 524 ods. 1 a 2 OZ), možno konštatovať, že do práv veriteľa žalovanej pohľadávky a jej príslušenstva v súdom konštatovanom existentnom rozsahu vstúpil žalobca, preto súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 2.336,29 eur (istina 84,20 eur + zosplatnená istina 2.252,09 eur) spolu s vyčíslenými úrokmi z omeškania v sume 154,06 eur (5,55 eur + 148,51 eur) a úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.336,29 eur od 12.08.2015 do zaplatenia a o zaplatenie sumy 32,40 eur (poisťné) spolu s vyčíslenými úrokmi z omeškania v sume 2,14 eur a úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 32,40 eur od 12.08.2015 do zaplatenia, vyhovel v rozsahu o zaplatenie sumy 1.174,07 eur (istina úveru 1.143,17 eur + poisťné 30,90 eur) spolu s vyčíslenými úrokmi z omeškania v sume 77,42 eur (299 dní obdobia od 17.10.2014 do 11.08.2015 / 365 dní v roku x 8,05 % x 1.174,07 eur = 77,42 eur) a úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.174,07 eur od 12.08.2015 do zaplatenia, žalovaného zaviazal na toto peňažné plnenie žalobcovi a vo zvyšnom rozsahu (o zaplatenie sumy 1.194,62 eur spolu s vyčíslenými úrokmi z omeškania v sume 78,78 eur a úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.194,62 eur od 12.08.2015 do zaplatenia) žalobu v tejto časti zamietol.

71. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

72. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

73. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

74. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP aj bez návrhu rozhodol o nároku žalovaného na náhradu trov konania podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, pričom vzhľadom na nepochybne pomerne väčší úspech v konaní (úspech žalovaného 57 % k úspechu žalobcu 43 %; úspech žalobcu = priznaná suma 1.174,07 eur / celkovo žalovaná suma 2.719,99 eur = 0,43 = 43 % z čoho vyplýva úspech žalovaného 57 %, teda čistý úspech žalovaného je 14 % = 57 % - 43 %) žalovanému vznikol nárok na pomernú náhradu trov konania (vrátane trov odvolacieho konania; § 369 ods. 3 CSP). V prejednávanej veci však možnosť priznania tohto nároku na náhradu trov konania vylučovalo to, že žalovanému v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, a preto súd o nároku na náhradu trov konania žalovaného podľa ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10. 2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).